

متن پرسش

با سلام. یکی از سخنرانان مطرح کشوری در یکی از جلسات مربوط به ولایت فقیه اعتقاد داشتند که ما بلافاصله پس از غیبت کبری ولی فقیه داشته ایم (ابن قولویه) و تا به امروز هم همچنان یکی پس از دیگری این کار ادامه داشته است و نام تک تک این افراد را که ۶۱ نفر بودند خواندند تا رسیدند به آیت الله بروجردی و امام و مقام معظم رهبری. حال سوال اینجاست که ۱- آیا این موارد صحیح است ۲- کیفیت تعیین این افراد خصوصاً قبل از امام خمینی چگونه بوده است؟ آیا خود امام زمان(ع) در آن نقش دارند؟ ۳- رفتار ما با کسی که ولایت فقیه را صراحتاً قبول ندارد و یا در برخی از موارد به این منصب اهانت می کنند باید چگونه باشد؟ آیا می توان به این افراد دختر داد یا به خواستگاری دختر آنها رفت؟ اگر فامیل باشند آیا باید در رفت و آمد با آنها و نشستن بر سر سفره هایشان مذاقه به خرج داد؟ آیا باید به امر به معروف و نهی از منکر پرداخت یا سعی شود بدون توجه از کنار آنها عبور کنیم؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ولایت فقیه به آن معنا که همیشه در جهان تشیع فقه آل محمد «صلوة الله علیه وآله» حاکم بوده است و زعمای دین در هر مرحله مسئول حاکمیت دین بوده است، همیشه بوده ولی ولایت فقیه به این معنا که حاکمان هم باید در ذیل ولی فقیه ادامه ی کار دهند از زمان مرحوم نراقی در دوره ی قاجار مطرح شد و حضرت امام آن را به صورت کاربردی در سال ۱۳۴۷ در نجف مطرح کردند. بنده در مقدمه ی جزوه ی «نقد سخنان آقای کدیور» عرایضی در این مورد داشته ام ۲- عموماً مردم با هدایت الهی و به حضرت مهدی «عجل الله تعالی فرجه» متوجه زعیم دوران خود می شدند. ۳- بنده نظرم را در این مورد در جواب سؤال ۲۹۳۵ عرض کرده ام، اگر از افراد فامیل مخالف ولی فقیه باشند نمی توان ترک رحم کرد و یا بر سر سفره شان نشست. ولی اگر زمینه ی امر به معروف هست باید کوتاهی نکرد هرچند اگر آمادگی ندارند نباید به مشاجره پرداخت. موفق باشید